

Efrem de Syriër

Het Offer der Liefde

Gozalov Books
Den Haag

© Gozalov Books, Den Haag, 2009
gozalovbooks@planet.nl
Orthodox Klooster, Diksmuide

Vrij vertaald naar CSCO-Louvain: Ephraem Syrus,
Sermones in Hebdomadam Sanctam
door de dienaar Gods Nikodim.
De illustraties zijn van de hand van
Protodiaken Pol Hommes.
ISBN 9789079889099

Dit boek wordt uitgegeven
met de zegen van
Zijne Eminentie Simon,
Aartsbisschop van Brussel en België.

De apostelen hebben Christus in de wereld verkondigd.

Over de gehele wereld, tot aan haar grenzen,
trokken de helden.
Over de schepping schreeuwden zij het uit:
“Christus kwam en Hij zal wederkomen!”
Vanaf de uitverkoren stad riepen zij het uit,
De twaalf herauten van de Waarheid,
En de uiteinden der aarde hoorden het:
“God is ter aarde nedergedaald
En weer ten hemel geklommen!”
Noch vreesden de boodschappers
De verkondiging in de steden der tirannen:
“Alle koninklijke waardigheid komt Jezus toe.”
Hoger en luider dan het bazuingeschal galmde hun stem:
“Over u heerst de Koning der koningen.”

Simon weerlegt te Rome

De heraut **Simon** riep het uit in Rome:
“Mijn Heer en mijn God en mijn Meester is Hij,
Die koningen ontslaat.”
Hem werd geantwoord:
“Uw Meester werd vermoord,
Hoe kan Hij dan koningen van de troon verstoten?”
Of nog:
“Uw Heer is dood,
Hoe kan Hij dan doden het leven teruggeven?”
En:
“Uw Koning werd gekruisigd en
U noemt Hem nog de Koning der koningen?”
“Uw God werd begraven.
Wie heeft Hem dan tot Heer over onze goden gemaakt?”
“Waar ben uw rijkdom, als u Zijn gezant zijt?”
“Waar uw gevolg, als u Zijn boodschapper zijt?”
Simon weerlegde al deze vragen en sprak:
“U hebt gezegd: ‘Uw Heer werd vermoord.’

Maar gij zijt het, die dood zijt,
Gij, die Christus noch Zijn afstamming kent,
Gij, die niet weet Wiens Zoon Hij is.
Hij is van alle eeuwigheid bij Zijn Vader,
Van voor alle geslachten.
Het was Zijn wil
Uit Zijn Goddelijke Heerlijkheid neder te dalen
Om voor ons allen, mensen, vermoord te worden
Als slachtoffer van verzoening
Voor Zijn Vader, Die toornig op ons was, de mensen.
Hij, de Levende, werd een Dode.
Hij schonk het Leven aan de mens,
Die dood was door ongeloof.
Zijn graf getuigt dat Hij weer levend werd,
De hemelingen bezingen Zijn Opstanding uit de doden.
Lees de geschriften van de profeten en
Gij zult weten hoe Hij bij ons geboren werd.
Sla de boeken open
En zij zullen u verhalen over Zijn Dood.
Onderzoek de bladzijden
En gij zult over Zijn Opstanding leren.
Ik, het hoofd van Zijn herauten, geloof het vast en
Ik schreeuw het uit:
'Mijn Heer is waarachtig en ik ben Zijn dienstknecht.
Allen die Hem verzoeken, zullen te schande staan.
En over rijkdom gesproken,
Ik ben rijker dan uw heersers,
Want mijn bezit is groter dan hun eigendom
En mijn macht overtreft hun legers.
Hun waardigheid is geringer dan de mijne,
Hun wijsheid is mij verachtelijk.
Mijn armoede overtreft al hun schatten.' "

De wonderen van de Heer

Bij Zijn geboorte was mijn Heer Zelf
De formerder van alle lichaamsvrucht.
Voor Zichzelf schiep Hij een lichaam,
Hij werd een foetus zonder zaad.
Hij zaaide Zichzelf
En groeide door de warmte van Zijn Geest.
Zonder man geschiedde Zijn ontvanging,
Die door een engel werd verkondigd
Uit Gods Geest te zullen gebeuren.
Welke koning is als Hij?
Welke prins kan met Hem worden vergeleken?
God schiep voor Zijn Zoon geen aards gevolg,
Evenmin werd Zijn geboorte op wereldse wijze gevierd,
Maar engelen uit vuur en geest zongen het uit:
“De Koning is geboren!”
Geen bode zond Hij uit met de uitnodiging
Hem knielend te aanbidden,
Maar verre koningen traden de stal binnen,
Zij schonken Hem hun gaven.
Welke koning, wie van uw goden blijft op krachten
Zonder voedsel of drank?
Jezus was zonder voedsel en drank in de woestijn,
Veertig dagen en veertig nachten lang.
Hij leefde er met wilde dieren,
Die in verering voor Hem neerknielden.
Ook engelen prezen Hem, in de hemel en op de aarde.
Welke machthebber of geweldenaar
Gebiedt de zee te zwijgen,
Ook al wordt ze omgewoeld door stormen?
Dat deed Christus,
Toen Hij sliep en een storm op zee woedde.
Zijn leerlingen wekten Hem,
Hij gebod de wateren tot kalmte
En de zee vreesde en hield op met razen.
Welke heerser neemt een beker water
En verandert die tot wijn?
Jezus veranderde het pas ingeschonken water

In de allerbeste wijn.
Dat getuigen nog steeds de zes kruiken in Kana.
Welke gezagsdrager, die goud opstapelde in zijn huizen
Als tarwe in een schuur,
Of zilver verzamelde in zijn paleizen
Als graan in proviandkamers,
Kan ooit een oog schenken aan de blinde,
Die van het licht is beroofd?
Christus schonk de blinde het licht terug,
Met modder verrichtte Hij dit wonder.
Wie wekt, als Jezus, doden op?
Wie erbarmt zich over de zondaars en rechtvaardigt hen?
Wie spaart de mensen, zoals Jezus, Die hen genas?
Hij schonk kracht aan de lamme en zicht aan de blinde.
Aan de overledene gaf Hij de ziel terug,
Uit de bezetene verdreef Hij de demonen.
De dove opende hij de oren,
Bij de stomme maakt Hij de tong los.
De zieke bracht Hij genezing,
De bloedvloeiende stelpde Hij.
Duizenden verzadigde Hij in de woestijn,
Hij vermenigvuldigde de gedeelde broden en vissen.
Water veranderde Hij in wijn en
De dode, die reeds naar ontbinding rook,
Wekte Hij tot leven.
De golven der zee maakte Hij vast
En te voet schreed Hij erover.

Een vermaning als besluit

Geprezen zij de Koning,
Die al deze dingen, grote en kleine, verwerkelijkte!
Tot Zijn roem is de zegepraal,
Tot Zijn verheerlijking elk wonder!
Wie de Heer liefheeft, bemint ook Zijn daden.
Wie God belijdt,
Verbaast en verwondert zich over Zijn werken!
Zo moet het schepsel

De Schepper loven voor Zijn schepping.
Het werk moet zijn Maker erkennen
En met passende dienst zijn Heer danken.
Laat geen mens opstandig worden,
Want God weerstaat de weerbarstigen.
Een mens, die als koning dient te heersen,
Mag niet op eigen kracht vertrouwen.
Laat hem beseffen dat boven hem
De Koning der koningen heerst,
Die koningen van de troon verstoot.
Hij, de Almachtige, staat boven de machtigen.

De Godmens Jezus

Jezus, de Verlosser,
Zetelt aan de rechterhand van de Vader.
Van de Vader is Hij het Woord,
Zijn grote Kracht, Zijn Arm.
Vanuit den hoge daalde Hij af naar de diepte,
Hij steeg weer op ten hemel.
Onzichtbaar daalde Hij af,
Zichtbaar steeg Hij weer op.
Zonder lichaam daalde Hij af,
In een lichaam steeg Hij weer op.
Afdalen en opstijgen deed Hij volgens Zijn eigen Wil.
Geprezen is Hij, Die handelde naar Zijn Macht!
De mensen moeten zich verbazen,
De kinderen in het vlees zich verwonderen
Over de Voorzienigheid van de Goede,
Die nederdaalde en tot ons kwam.
Geprezen is Hij,
Die in Zijn goedheid ons het leven schonk!
De Zoon van God is God, God uit God.
Hij daalde af en wandelde op aarde
En Hij omgordde Zich
Met de kracht van Zijn Heilvolle Boodschap.
Het alles-verterende Vuur, Dat nederdaalde,
Werd de mensen tot verfrissende dauw.

De Vurige verborg Zijn vlam,
De Sterke maakte Zich zwak.
De Donder kwam niet met Zijn Stem,
De Bliksem niet met Zijn Snelheid.
De Vreeswekkende verborg Zijn vernietigende Macht,
De Geweldige Zijn kracht.
Geheel was Hij in den hoge,
Geheel wandelde Hij op aarde.
Wanneer gij Hem in de hemel schouwt,
Dan lijkt Hij niet op een knecht.
Wanneer gij Hem op aarde ontmoet,
Laat Hij u geloven dat Hij slechts een mens is.
Ziende de Rechterhand van de Vader,
Ziet gij ook voor Hem
De menigte van duizend maal duizenden,
Terwijl tienduizend maal tienduizend engelen
Hem dienen en de Serafim met andere hemelingen
Hem luid bejubelen:
“Heilig! Heilig! Heilig!”
Ziende de Mensenzoon op aarde,
Ziet gij een mens zonder bezit.

“Zie, de vossen hebben holen,
De vogelen des hemels nesten,
Maar de Zoon des mensen heeft geen plaats
Om het hoofd neer te leggen.”
Waar zou Hij, Die alle schepsels beschut,
Zelf beschutting kunnen vinden?
Waar zou Hij Zijn hoofd neerleggen,
Die Zelf de Zuil is, Die de aarde schraagt?
In Zijn rechter- en linkerhand houdt Hij hemel en aarde,
In de holte van Zijn hand omsluit Hij
De afgrond en het gehele heelal.
Gij, ingewijden, verzwak niet in de vastheid van de Leer!

De nakende lijdensweek

Wees allen sterk in lofprijzing en geloof,
Opdat de Heer van het feest op de dag van het
feest

Zich moge verheugen over uw gaven van lof.
Noach schonk Hem zijn rechtschapenheid,
Abel zijn reinheid.
Laten wij hen navolgen
En rengen ook wij de Schepper ons offer van geloof.
Aan beiden openbaarde Hij Zijn macht,
Aan ons Zijn barmhartigheid.
Hen heeft Hij verheven tijdens hun leven,
Ons verheft Hij op het einde der tijden.
Beiden had Hij lief om hun zegkracht,
Zij waren voorafbeeldingen van Hem.
Ons openbaarde Hij de waarheid en wij geloven Hem.
Geprezen is de voorzienigheid van Zijn Goedheid,
Die werkzaam was bij de eersten en blijft bij de laatsten!
Laat ons van Zijn vernedering verhalen,
Zijn barmhartigheid niet verzwijgen!
Zie, zoals Hij het wilde, werd Hij mens,
Nam Hij de gedaante aan van een slaaf.
Goddelijke én menselijke werken deed Hij op aarde.
Hij, de Ene, kende heerschappij én dienstwerk.
Naar het woord van Jesaja,
Werd Hij als “Emmanuel” geboren.
Naar het woord van Zacharias,
Reed Hij op een ezelsveulen Sion binnen.
Hij vervulde alle uitspraken van de profeten,
Hij volbracht ze allemaal, één voor één.
Daniël wachtte erop dat Hij Zijn doding
En Zijn naam zou verklaren:
“De Messias zal komen
En door Zijn doding onze dood doden.”

De Feesten in de Kerk

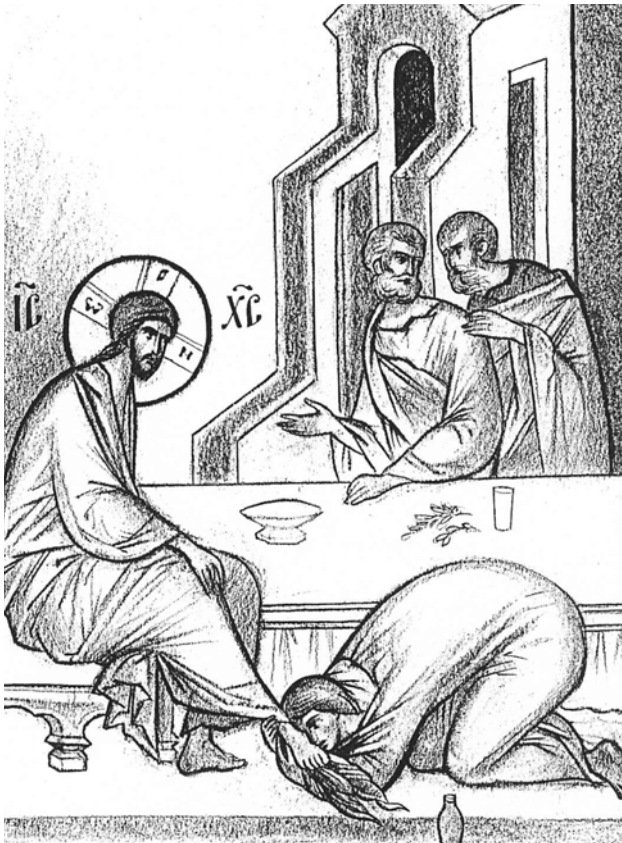
En alles wat geschiedde,
Herdenkt de Kerk tijdens haar feesten.
Indien niet werkelijk alles wat geschreven staat,
Tevens in vervulling was gegaan,
Zou de Kerk de kracht niet vinden om feest te vieren.
De alles-omarmende Kerk
Viert in alle hemelgewesten feest,
Want haar Heer
Heeft haar fundamenten op aarde bevestigd,
Hier bouwde Hij Haar met Zijn bloed en steeg ten hemel.
Zijn eerste huisgenote
Heeft Hij uit Egypte bevrijd en weggevoerd.
Ze had tot Hem geklaagd, totdat Hij Haar redde.
Vervolgens heeft Ze Hem verloochend.
Een schaamteloze maagd was Ze,
Een overspelige, een hoer.
Zij was twistziek en ruziestokend,
Ze baarde opstandige kinderen.
Tijdens de tocht door de woestijn
Bleek Ze een roddeltante, een morrende leugenaarster.
Zij voedde zich met manna, het reine brood uit de hemel.
Maar Ze achtte het knoflook hoger dan het hemelbrood.
Aan uien en look dacht Zij,
Zij hunkerde naar hun hatelijke geuren.
In haar handeling openbaarde zich ook haar verlangen:
Zij stonk gedurende haar volledige levenswandel.
Laten we thans zwijgen over de verworpen maagd,
Haar verhaal stinkt meer dan het knoflook.
Ik verkies de reuk van uien
Boven de vieze walm van haar gezicht,
De geur van kruiden
Boven de stankwolk van haar levenswandel.
De synagoge van Israël was ondankbaar:
Zij vervolgde de profeten en hun Heer,
Zij behandelde hen onrechtvaardig en vermoordde hen.
En hoewel de Heer hen gevraagd had Hem te belijden,
Maakten zij het gouden kalf en aanbaden het.

Toen kwam de Zoon ter wereld en riep luid:
"Ik ben de Messias, uw Koning."
En omwille van dit Woord, richtten zij het Kruis op
En ze kruisigden Hem.
Hij stuurde de maagd weg, verwierp Haar,
Joeg Haar het huis uit.
Hij riep Haar luid achterna,
Zij keerde zich om en antwoordde.
Hij wenkte Haar, Zij liep Hem tegemoet,
Hij liefkoosde Haar en zij werd Hem als een dochter.
Door Zijn Bloed schonk Hij Haar Zijn erfdeel,
De engelen waren Zijn getuigen.
Hij zwoer een eed
En zij zwoer Hem nooit meer afvallig te worden.

De macht van de Kerk en de onmacht van de koningen

En voorwaar, tot de uitersten der aarde
Werd Zij een toevlucht voor alle zondaars.
Van Haar komt immers de verzoening:
De Kerk heeft alle macht ontvangen
Te binden en te ontbinden, in de hemel en op aarde.
De Bruidegom gaf Zijn Bruid de sleutels
Van de poorten der hoogte en der diepte.
Al Zijn bezittingen behoren Haar toe,
Zij beheert Zijn schatten.
Zelfs koningen hebben Haar rijkdom nodig
En betalen Haar de tienden.
Ze buigen voor Haar het hoofd.
Engelen staan samen met de priester
Voor het heilig altaar,
Serafim samen met de priester.
In plaats van het manna,
Door de schandelijke maagd gegeten,
Schonk de Heer Zijn Lichaam en Zijn Bloed,
De kelk van het heil,

Opdat de kinderen van de Kerk dit zouden nuttigen
En hierdoor opnieuw het Leven zouden ontvangen.
In plaats van de staf van Mozes,
Die de leugenaarster behoedde,
Aanschouwen we het Kruis, het Kruis van de Heer!
In de Kerk spreidt het Kruis Zijn gevleugelde armen uit,
Alsof Het zweeft over hen, die Het aanbidden,
Alsof Het hen bewaart, die Het belijden.
Wie is waarlijk in staat
De heerlijkheid van de Bruid des Konings te verhalen?
Talrijk zijn haar ervaringen
Zowel in de allerhoogste hemel,
Als in de allerdiepste aarde!

De zalving in Bethanië

Uóór de dagen

van de ongezuurde broden aanbraken,
–Niet de onze, maar die van het Joodse volk-
Geschiedde het dat Jezus te Bethanië
Het huis van Simon, de melaatse, bezocht.
Hij lag aan aan tafel,
Toen een zondares Hem onverwacht naderde.
Ze kwam nader tot de Heer met een albasten vaas,
Vol van geurige balsem
-nardusmyron, zoals geschreven staat-
Die zij voor een hoge prijs had gekocht.
Ze overgoot het hoofd van de Heer
Met de inhoud van de vaas
En besprenkelde daarmee Zijn schouders.
De Heer riep nu Simon, de heer des huizes, bij name.
De gastheer verwonderde zich in hoge mate
Dat Jezus hem bij name riep,
Maar, nog meer,
Dat Hij Zich liet balsemen door een zondige vrouw.
De Heer echter doorgrondde zijn gedachten en
Bewees dat Hij ook wist wie Hem had gezalfd.
Door vraag en antwoord wees Hij Simon terecht
En Simon liet zich terechtwijzen.
Daarna had hij niet langer slechte gedachten over Jezus.

Over de tranen en de vergeving van de zonden

Hoewel bevreesd,

Was de zondares ook moedig door haar geloof.
Zij zalfde het hoofd en de voeten met haar myron
En zij verkreeg verzoening.
Zij balsemde Hem niet om Hem te bekoren,
Maar om vergeving te verkrijgen.
Zij schonk Hem een rijke offergave,
Opdat Hij haar medelijden betonen.
Zij kende en bekende haar schuld,

Haar zonden waren steeds voor haar ogen.
En zij geloofde dat Jezus kon eisen en vergeven.
Bevreesd en moedig kwam zij tot Hem
In tranen en met myron,
Opdat de myron haar tot gebed mocht zijn
En haar tranen tot berouw.
Indien zij Hem enkel tot bekoring had gebalsemd,
Waartoe dan haar tranen?
Waartoe dan haar gekus van Zijn voeten?
Dat is een geschenk dat toorn bedwingt.
Waartoe dan het gebruik van haar haren
Om Zijn voeten te drogen?
Dat is een gebed om vergeving.
De vernedering, als gebed bij het kussen,
Erkent deze zondares
Als een bedelares, die smeekt om barmhartigheid.
Zij kuste immers niet Zijn hoofd,
Maar Zijn voeten en voetzolen
Met tranen van vreugde,
Ontspringend in de diepte van het hart.
Een mens, jubelend van geluk,
Haast zich het hoofd te kussen.
En wie liefkoost, koestert het kussen op de mond.
Ernstige vriendschap openbaart zich door een zoen op de wang.
Terwijl innige liefde de geliefde laat omhelzen.
Als echter berouw het hart overheerst,
Zijn de ogen neergeslagen.
Wie zo de Heer nadert om te bidden,
Handelt niet roekeloos,
Want de Heer wordt altijd overwonnen door deemoed.
Ook haar gebed bleef daarom niet onverhoord.
Deze zondares dacht als een wijze:
Ze kocht de beste myron
Om de waarde van haar liefde te tonen.
Omdat de myron lieflijk geurde,
Eerde zij de Heer van de geur
En toonde ze Hem dat haar liefde nog lieflijker geurde.
Daar zij met de myron Zijn hoofd zalfde,

Toonde zij Hem haar liefde.
Daar zij ook met tranen Zijn voeten waste,
Toonde zij Hem haar berouw.
Met tranen van spijt maakte zij Zijn voeten nat,
Een oprecht en terecht gebed:
Zij droogde Hem Zijn voeten af,
Hij wiste haar haar schulden weg.
Zo maakte zij bekend hoe Hij door een wassing
Zonden uitwist.
Zij maakte zichzelf tot linnen doek,
Opdat haar schuld afgedroogd zou worden.
Tenslotte nam zij de vergeving mee naar haar huis,
En met de vergeving ook de lofprijzing.
Van de Verlosser ontving zij
Een ruime beloning voor haar myron.

De zalving van de Heer, voorafgaand aan Zijn begrafenis

Van de **Schenker** ontving zij meer
dan zij vroeg.
Slechts om vergeving had de vrouw gebeden,
Zij kreeg echter barmhartigheid en roem.
In Zijn Evangelie heeft de Heer over haar getuigd
En over wat in Bethanië gebeurde:
Haar roem gaat van het ene uiteinde der aarde tot het
andere.
Dit overheerlijke loon ontving de vrouw van haar Heer:
Tot haar gedachtenis wordt dit verhaal verder verteld
In de vier hemelgewesten van de schepping.
Zeker, zij betoonde grote liefde,
Want samen met de myron schonk zij zichzelf.
En laat ons ook het Woord des Heren aanvoeren
Dat zij met haar myron Zijn begrafenis had aangeduid:
“Want toen zij deze mirre over Mijn lichaam uitgoot,
heeft zij dat gedaan
Om Mijn begrafenis voor te bereiden.”
Zie, Hij geeft ons een aanwijzing van Zijn Dood:

“Val deze vrouw niet lastig,
Mij is duidelijk wat zij Mij gedaan heeft.
Zij heeft Mij uit liefde gezalfd en Mij geliefkoosd,
Omwille van haar schuld.
De voorspelling, die zij over Mij deed,
Is voor u en voor haar verborgen.
Iedereen, die tot Mij nadert zoals zij,
Iedereen, die tot Mij bidt zoals zij,
Zal van Mij verkrijgen, wat ook zij verkreeg:
Het kwijtschelden van schuld en het verwerven van eer.
In de tijd van de ondergang had ik het oordeel gevelde
Over de Ninevieten, die tegen Mij hadden gezondigd.
Ze toonden Mij de bekering hunner harten
En hun volharding,
Tot ze Mij tot verzoening hadden overtuigd.
Een meedogenloze bode had Ik hun gezonden,
Hij liet hun weten dat Ik toornde.
Zij verstomden, zij zwegen tot zij bereikten
Dat Ik in mijn toorn gestild werd.
Offers, volmaakt zoals Ik die wil, brachten ze:
Tranen en gebed.
Nederigheid brengt immers steeds rechtvaardiging
voort.
Ik beloofde hen met de verzoening,
Want Ik verzoende hen met de Vader.
En hun roem heb Ik daarna
In alle hemelgewesten doorgegeven.
Ook over haar, die Mijn hoofd zalfde, zeg Ik:

“Voorwaar, Ik zeg u: Overal, in de gehele wereld,
Waar dit evangelie verkondigd zal worden,
Zal ook tot haar gedachtenis worden gesproken
Over wat zij gedaan heeft.
Het is Mijn Wil dat zij bij de mensen gekend zal zijn,
Net als de Ninevieten.”

De nijd van Judas tijdens de zalving

“Ik weet wat in het hart der mensen schuilt,
Mij misleiden de mensen niet.
Er zijn er, in wiens hart
Werkelijk smart woont en berouw.
Anderen doen dan weer slechts boete in schijn.”

De zondares zalfde Christus' hoofd
In het huis van Simon.
De geur van de zoete myron op Jezus' hoofd
Verspreidde zich en vermeerde zich honderdvoudig.
Reeds in het huis van de verkoper
Was deze myron zoetgeurend.
Uitgegoten over Jezus' hoofd verdiepte de geur zich,
Ze verveelvoudigde zich,
Omdat de Heer van alle goede geur,
niet alleen de myron, maar, liever nog,
De liefde aanvaardde,
Die nóg zoeter geurde.
De kring der gasten verblijdde zich,
Het gastmaal baadde in een zacht aroma.
Iedereen erkende hoe kostbaar de myrongeur was,
Ze proefden woordloos en mateloos de myron,
Een bedwelmende ervaring, die hun neus prikkelde.
Alle genodigden genoten van de geur en van de liefde
En ze verblijdden zich.
Ook Jezus verblijdde Zich,
Hij genoot van de myron en van het geloof.
En allen, die dit zagen, verblijdden zich nog meer.
Allen, alleen Judas niet, de jaloerse.
Als arglistige wolf sloop hij rond,
Midden de kudde volgzame schapen.
Een onreine en verworpen geest was hij,
Vloekend in een vlaag van nijd
Omwille van de zalvende vrouw,
Omwille van de dankende Jezus,
Omwille van de dure myron, die niet werd verkocht.
Zijn nijd hield dit voor verkwisting.

Maar het Licht bracht zijn hebzucht aan het licht,
Het legde zijn valsheid bloot.
Judas vervloekte
Het wijze inzicht van het geloof en de liefde,
Hij meende dat door hun daden
Zowel de vrouw, als Jezus
Verkeerd hadden gehandeld.
Hij hield zich het masker van de arme voor,
Hij, de dief en de minnaar van het zilver,
de gezel en de makker van Giëzi,
Die –omwille van het zilver- melaats werd.
Zijn leugen leek op de diefstal van Achan,
Die met steniging als straf werd bedacht.
De ontroerende zalving was in Judas' blik
Slechts verachtelijk en verwerpelijk.
De voorbeeldige daad bij het gastmaal
Werd de dief tot aanstoot.
Het aroma verblijdde het huis,
Maar de geur kwelde Iskariot.
Ach, hoe fout was zijn smaad,
Hoe onrein waren zijn zinnen?
“Waarom
Werd deze voortreffelijke nardusmyron niet verkocht?
Driehonderd denariën is de myron waard,
Dit bedrag wordt thans verkwist.
Werd deze som niet beter onder de armen verdeeld?
Deze verspilling leidt nergens toe,
Nu noodlijdenden er niet van genieten.”

Sinds wanneer draagt gij behoeftigen een warm hart toe?
Niet eerder heeft een mens
Uw medelijden voor armen gemerkt.
Plots wordt gij hun voorvechter?
Gij draagt de beurs, gij houdt de voorraad bij.
Waar ligt het marktpllein,
Waar noodlijdenden u groeten, als gij langskomt?
Welk weeskind zegent u,
Omdat gij het ooit uit uw geldbeurs hebt gespijzigd?
Verhaal ons over één weduwe, die gij hebt bezocht?